

Македония

Редакция и администрация
„11 Августъ“ № 19
Телефонъ № 2894

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Гл редакторъ: Д. ТАЛЕВЪ

„МАКЕДОНИЯ“

вѣстникъ за политика, културенъ животъ и информация, излиза всѣки день освенъ празнични дни.

АБОНАМЕНТЪ:

България: за година 300 лева
1/2 година 150 лв.; 2 месеца 80 лева
Странство: година 800 лв.; 1/2 год. 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка за год. 6 долари; 1/2 год. 3 долари.

ОБЪВЛЕНИЯ:

На кв. см. . . . . . 3 лв.
Малки обявления на дума 1 лв.
Въ хрониката на редъ . . . . . 10 лв.
Годежни и мѣсячни . . . . . 50 лв.

Седемъ години отъ смъртта на Тодоръ Александровъ

Утре въ цѣлата страна ще бждатъ отслужени панихиди---Панихидата въ София ще се отслужи въ черквата „Св. Спасъ“, 10 часа преди пладне

Македонци, всички на поклонение предъ паметта на голѣмия покойникъ

Смъртнитѣ останки на Тодоръ Александровъ и Панзо Зафировъ преди погребението

Неговия заветъ

Името на Тодоръ Александровъ бѣ легенда още презъ неговия животъ. Смъртта му само тури вѣнеца на мъченичество върху тази легенда, за да остане въ народното съзнание незаличимъ образа на единъ приказенъ борецъ, който носеше упованията на цѣлия ни народъ и стана свешено знаме за Млада Македония.

Тодоръ Александровъ олицетворяваше въ висша степенъ могѣществото и саможертвата на македонския робъ. Призванъ вождъ на македонската революция презъ своя животъ, той остана нейния неоспоримъ мораленъ водителъ и следъ смъртта си.

Величието на Тодора не се криеше само въ оная челичена воля, която сло-

мваше прѣчики и държеше въ непрекъснато движение народнитѣ сили. Наистина, въ това отношение историята на македонската революционна организация не познава по-изключителна фигура, която е съсрѣдоточавала въ себе си така свѣршено чертитѣ на дѣловия човѣкъ, който не се спира предъ нищо за постигане на поставената си задача. Покрай тази могѣща воля и дарованост на конспираторъ отъ най-крупна величина, Тодоръ притежаваше здрава и широка практическа мисълъ, която постави македонското освободително движение на непоколебими основи и носеше безпогрѣшна прещенка за преживяванитѣ политически моменти.

За Тодора революцията

никога не бѣше самоцель въ борбата. Фанатикъ въ стремѣния да постигне освобождение на своя потиснатъ народъ, той не признаваше догми въ срдѣствата за постигане на тази цель, бидейки готовъ да разтури революционната организация, стига да се гарантиратъ ефикасно на македонското население онѣзи човѣшки и народностни права, които ще му осигурятъ миренъ политически и културенъ напредѣкъ. Но единъ пътъ убеденъ въ невѣроятността да се избѣгне кръвта и огъня, Тодоръ бѣ най-безстрашния и възорженъ апостолъ на революцията. „Азъ не съмъ скривалъ и не скривамъ—писа той на Радина—че не сме се различавали съ Васъ най-често въ методитѣ на борбата противъ общия нашъ врагъ. Азъ и днесъ твърдя, че и хвърлитѣ съ Радичъ ще се уѣ-

рятъ, че съ сръбскитѣ властодържници не може да се приказва иначе, освенъ съ пушка, ножъ и бомба“. И никакви приказки за миролюбие не можеха да отклонятъ Александра отъ пушката и бомбата, които оставаша единствени на разположение за борба срещу наложеното варварство и съ които си служатъ днесъ и хвърлитѣ.

Тодоръ бѣ най-якия стожеръ на българското национално съзнание въ Македония. Ние нѣма да сгрѣшимъ, ако кажемъ, че той бѣ възродителя на българския духъ и на българскитѣ надежди и въ свободното царство следъ нещата отъ 1918 година. За Александра запазването между свободни и поробени българи бѣше най-сѣщевнатата задача на цѣлата му деятельность. И мнозина наши сънародници

биха направили историческа грѣшка, ако смѣтатъ, че това негово разбиране бѣше въ разрѣзъ съ интереситѣ и политическитѣ идеали на македонското освободително движение. ВМРО се бори и ще се бори за извоюване политическа автономия на нашето отечество, където всички националности ще се радватъ на еднакви права и ще носятъ еднакви задължения. Но запазването на националния характеръ на различнитѣ елементи отъ македонското население и тяхното свободно културно развитие, трѣбва да бѣде основната грижа на всѣки македонски борецъ. И естественото наше безразличие къмъ народностното съзнание на македонскитѣ българи, което е застрашено съ погубване отъ новитѣ владѣтели, не е нищо друго, освенъ унищожаването на самата ВМРО и на са-

мата идея за автономия на Македония. Зетуй никога не виждаше противоречие между борбата за свобода и самоуправление на нашето отечество и върховната нужда отъ запазване духа на Св. Са. Кирилъ и Методий и на Огѣд Паниця въ него.

Следъ два дни се навѣршватъ седемъ години отъ трагичната смъртъ на голѣмия покойникъ. Хиляди наши сънародници ще се отпратъ къмъ единъ самотенъ гробъ въ дебри на легендарния Пиринъ. Десети други хиляди ще се събератъ по градове и паланки, за да отдадатъ почитъ предъ неговото безсмъртно дѣло. Да отдадатъ почитъ и да повторятъ клетвата за единю и неуклонно следване на неговитѣ свешени завети.

иорданъ Чкатровъ